

תת"ע 12868/06/23 - מדינת ישראל נגד דרור איתן

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 12868-06-23 מדינת ישראל נ' איתן
תיק חיצוני: 21125227385

בפני	כבוד השופט שי שלהבת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דרור איתן

החלטה

מונחת לפני בקשה לפסלות שופט.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

כנגד המבקש הוגש כתב אישום לפיו בעת נהיגתו ברכב, לא ציית לאור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו וזאת בניגוד להוראות תקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

למערכת נט המשפט נסרק יפוי כוח שהסמיך את עו"ד שגית פנחס (להלן: "ב"כ" או "ב"כ המבקש") לטפל עבורו בעניינים מסוימים.

הדיון בעניינו של המבקש נקבע ע"י מזכירות בית המשפט ליום 15.8.23 והוקדם ביום אחד לבקשת ב"כ. ביום 14.8.23, נערך הדיון שלא בנוכחות המבקש ולבקשת באת כוחו נדחה ליום שלמחרת ע"מ לאפשר לה לצפות בסרטון.

ביום 15.8.23, התקיים דיון נוסף, שלא בנוכחות המבקש, במהלכו מסרו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון במסגרתו ביקשה התביעה לתקן את העבירה המיוחסת למבקש לעבירה של "אי ציות לאור צהוב ברמזור בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה". במאמר מוסגר יצוין כי בעוד שהעבירה המקורית שיוחסה למבקש טומנת בחובה רישום של 10 נקודות, הרי שהעבירה המתוקנת אינה גורת רישום נקודות.

במסגרת הדיון, מסרה ב"כ המבקש הודאה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

יצוין כי בפרוטוקול הדין נרשם בשגגה כי גם המבקש הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן וזאת למרות שלא נכח בדין.

על יסוד ההודאה שנמסרה ע"י ב"כ המבקש, הורשע המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן ובהתאם להסדר העונשי שהציגו הצדדים, הוטל עליו קנס בסך ₪ 1,400, לתשלום תוך כתשעים יום.

ביום הדין, נסרקה למערכת נט המשפט בקשת הנאשם לפטור את ב"כ מייצוגו לאלתר וזאת תוך העלאת טענות כלפיה. בהחלטתי, ציינתי כי הדין בתיק הסתיים לפני עיון המותב בבקשת הנאשם והבקשה הועברה לתגובת ב"כ הנאשם עד ליום 22.8.23.

ביום 19.8.23, הגיש המבקש בקשה לביטול פסק דין תוך העלאת טענות כנגד התנהלות ב"כ, כנגד ההחלטה שהתקבלה בעניינו וציון הצעדים שנקט כנגד ב"כ ונציג המדינה בדין. כמו התבקש בית המשפט לאסור על באי הצדדים בדין בעניינו לייצג נאשמים "עד בדיקה של הגופים הרלוונטיים".

בהחלטת המותב מיום 20.8.23, נקבע שדין בבקשה לביטול פס"ד יקבע ליום 14.9.23 ושביצוע גז"ד שניתן יעוכב עד החלטה אחרת. כן נקבע שעל ב"כ להתייצב לדין, אלא אם תוגש בקשה אחרת מטעמה ומטעם המבקש.

ביום 23.8.23, הגיש המבקש בקשה לחיובה של ב"כ לנכוח בדין ללא צורך בייצוגו וציון כי הוא מבקש לקבל העתק מהחשבונית בגין השירות שניתן לו.

בהחלטה מיום 24.8.23, הפנה המותב לתוכן ההחלטה הקודמת בקשר לצורך בהתייצבות ב"כ לדין וציון שדומה כי אין למותב זה סמכות ביחס ליחסים המסחריים שבין המבקש לב"כ.

ביום 6.9.23, הגישה ב"כ המבקש מסמך שכותרתו "תגובת ב"כ הנאשם להחלטה ולבקשת הנאשם/המבקש", במסגרתו מסרה מספר פרטים ביחס להתנהלות בינה לבין המבקש בקשר לתיק נשוא כתב האישום שהוגש נגדו, העלתה מספר טענות בנוגע למבקש עצמו והצטרפה לבקשת המבקש לשחררה מייצוגו בתיק. לתגובתה, צירפה ב"כ המבקש צילום מסך של כתבה שפורסמה לטענתה אודותיו, כן מייל ששלח לה וכמה הודעות שהעביר לה באמצעות אפליקציית הווצ'אפ.

במסגרת החלטה שניתנה, שוחררה ב"כ מהמשך ייצוגו בתיק וזאת לאור בקשתו ותגובתה.

עוד באותו יום, הגיש המבקש מסמך שכותרתו "נימוקי הבקשה" במסגרתה העלה טענות כנגד דברי ב"כ, טען כי היה מצופה שיזוכה מאשמתו וביקש לזכותו תוך הסתפקות במתן אזהרה והטלת קנס של ₪ 1,000.

בהחלטתי קבעתי כי המבקש יוכל להעלות את מלוא טענותיו ביחס לעבירה המיוחסת לו במסגרת הדין שנקבע בתיק.

בהמשך היום הגיש המבקש בקשה שכותרתה "בקשה לפסילת שופט". בהתאם לאמור בבקשה, מקורה "עקב מושא פנים ודעה קדומה לאור תגובת העו"ד המלומדת" (ההדגשה בקו במקור - ש.ש.). כן הוסיף המבקש "מסיבות שכנראה שמורות לו כבודו לא מתייחס לגוף הטענות ב 3 בקשות שונות של הנאשם" וביקש לדחות את הדיון למחצית השנייה של חודש 12/23.

הבקשה הועברה לתגובת המאשימה. בתגובתה, מיום 11.9.23, העלתה ב"כ המאשימה טענות כנגד דברי המבקש (נראה שבעיקר בקשר לפסק הדין שניתן) וביקשה לדחות את בקשתו על הסף.

בהחלטת המותב, צוין כי נרשמה תגובת המאשימה וכי החלטה בבקשת הפסלות תינתן בהקדם.

באותו יום, הגיש המבקש מסמך נוסף לבית המשפט אשר נשא את הכותרת "תגובת הנאשם". במסגרת המסמך העלה המבקש טענות כנגד הרשעתו וציין כי הוא מוכן לחזור בו מבקשת הפסילה במידה והמאשימה והוא יטענו לענישה מוסכמת בצורה של אזהרה וקנס בסכום של 1,000 ש"ח. בנימוקיו, תלה המבקש את בקשתו ברצון לחסוך מזמנו של בית המשפט וציין כי הצעתו הנה "במתחם הענישה הסביר".

בהחלטה מיום 12.9.23 נקבע כי דיון בבקשה יתקיים במועד הקבוע.

ביום 13.9.23, הגיש המבקש מסמך נוסף שכותרתו "תגובת הנאשם" בו טען שסבר כי המותב יפעל אחרת בעקבות קבלת תגובת המאשימה, ביקש לדחות את מועד הדיון למחצית השנייה של חודש 12/23 וחזר שוב על בקשתו לפסילת המותב מלדון בהליך. כן ציין "אין טעם לקים דיון כי לצערי גזר הדין חתום גם אם לכאורה בוטל" (ההדגשה במקור).

בהחלטתה שניתנה בהמשך היום, קבע המותב שהחלטה בבקשה לפסלות תינתן בהקדם וכן כי הדיון בתיק ידחה ליום 23.10.23, תוך שביצוע גזר הדין ימשיך להיות מעוכב. עוד נכתב בהחלטה כי בקביעת המועד אוזנה התחשבות בבקשת הנאשם והצורך להתייחס לבקשת הפסילה למול הצורך בקידום הדיון בבקשת ביטול פסק הדין כאשר ביצוע גזר הדין עוכב.

יצוין כי מתן ההחלטה בדבר דחיית מועד הדיון ניתנה בטרם ניתנה ההחלטה בבקשת הפסלות, לאור העובדה שהדיון בבקשה נקבע ליום 14.9.23, דהיינו יום לאחר מתן החלטת הדחיה ולנוכח פסיקת בית המשפט העליון ממנה ניתן ללמוד על האפשרות קבלת החלטות בעלות אופי טכני עובר לקבלת החלטה בבקשת פסלות (לעניין זה ראה למשל את ההחלטות שניתנו במסגרת עא 9218/18 דוד הדר נ' דוד גדסי (פורסם בנבו, 17.1.2019 וכן עא 5270/19 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 3.12.2019)).

דיון והחלטה

הסעיף הרלוונטי לבקשה הנו סעיף 77א (א) לחוק חוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984

(להלן: "חוק בתי המשפט") הקובע:

"שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט."

דוגמא למקרה בו דן בית המשפט העליון בטענת פסלות שהתבססה, בין השאר, על טענה שנגעה ליחסי עו"ד לקוח, ניתן למצוא במסגרת **עפ 160/21 נתנאל גבאי נ' מדינת ישראל - אגף המכס** (פורסם בנבו, 21.1.2021) (להלן: "עניין גבאי")

"בתגובה לבקשת המשיבה להגיש לבית המשפט מסמך מסוים, ציינה הסנגורית "אני לא יכולה להגיב" והוסיפה כי קיבלה מהמערער הודעות שאותן לא תציג לבית המשפט מפאת חיסיון עורך דין-לקוח. עוד ציינה הסנגורית בהקשר זה "אינני מתכוונת להעמיד את עצמי בשום מצב של ניגוד עניינים או חמור מכך במצב של סכנה, ואני לא אומר יותר מכך לבית המשפט"....

"בהקשר זה טען המערער כי המותב נחשף "ולו ברמז לעניינים שבין עו"ד ולקוחו" וכי גם בכך יש טעם לפגם; לטענת המערער ניתן לדמות נסיבות אלו למצב שבו המותב נחשף לעבר פלילי של נאשם או לחומר ראיות שהמותב אינו אמור להיחשף לו."

לעניין זה פסקה כבוד הנשיאה חיות:

"אשר לטענה בדבר היחשפותו של המותב לעניינים שבין עורך דין ללקוחו: אף אם אקבל את טענת המערער כי מדובר במידע שחל עליו חיסיון, העובדה שבית המשפט נחשף לחומר בלתי-קביל או חסוי אינה מקימה כשלעצמה עילת פסלות, ויש לבחון בכל מקרה לגופו אם המותב נחשף ל"מסה קריטית" של ראיות המצדיקות את פסילתו (ע"פ 4587/20 חאמד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 3 (5.8.2020)). אמירתה של הסנגורית בהקשר זה איננה עולה, ולו בקירוב, כדי "מסה קריטית" כאמור. על כן אינני סבורה כי הוכחה עילה לפסילתו של בית המשפט קמא, אף לא מטעמים של מראית פני הצדק."

ניתן לכאורה להקביל חלק מהמידע שמסרה ב"כ בתגובתה למידע אודות עברו הפלילי של נאשם.

לעניין זה נפנה לקביעת בית המשפט העליון במסגרת **עפ 5959/99 יוסף פרושינובסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.9.99)

"הכלל בעניין חשיפתו של שופט להרשעות קודמות של נאשם הוא, כי עצם החשיפה אינה משמשת עילה לפסילת השופט: "לא כל מידע על עברו של הנאשם או המתדיין ולא כל אמירה המגלה מידע כלשהו על הרשעה קודמת צריכים להביא לפסילתו של שופט" (מ' שמגר "על פסלות שופט - בעקבות ידיד תרתי משמע", גבורות לשמעון אגרנט, תשמ"ז, xx, בעמוד 110)....

"על כן, כי לא די בעובדה שהרשעות קודמות של נאשם הגיעו לידיעת שופט כדי להביא לפסילתו, ויש להחיל את מבחן "החשש הממשי למשוא פנים" בכל מקרה לגופו ועל פי נסיבותיו."

עמוד 4

כן נפנה לפסיקת בית המשפט העליון בעפ 473/12 מוחמד גאבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.1.2012)

"כבר נקבע בפסיקתנו פעמים רבות, כי חשיפת בית המשפט להרשעות קודמות של נאשם, ואף העובדה כי בית המשפט דן בעבר בעניינו של נאשם, אינן מקימות, כשלעצמן, עילת פסלות. רק חשש ממשי - בראייה אובייקטיבית - למשוא פנים, במובן זה שנפגעה יכולתו של בית המשפט לדון באופן הוגן בעניין המובא לפניו, מקים עילה לפסילת שופט."

פסיקה דומה של בית המשפט העליון ניתן למצוא גם באשר להיחשפות מותב לחומר ראיות בלתי קביל בהליך הפלילי וזאת במסגרת עפ 790/21 מוחמד צלאח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.2.2021) בו הסתמך בית המשפט העליון גם על שנקבע בעניין גבאי

"עיינתי בערעור על נספחיו, ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. כידוע, המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור "חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט" (סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט[נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: החוק)). כפי שנפסק, היחשפות בית המשפט לחומר ראיות בלתי קביל אין די בה כשלעצמה כדי להביא לפסילתו, ורק במקרים חריגים בהם נחשף המותב ל"מסה קריטית" של ראיות שאינן קבילות יש מקום להורות על פסילתו מלשבת בדין (ע"פ 160/21 גבאי נ' מדינת ישראל - אגף המכס, פסקה 7 (21.1.2021))."

פסיקה נוספת העוסקת במבחן ה"חשש הממשי" על סמך מידע שהתקבל בקשר לנאשם ניתן למצוא במסגרת ע"פ 5662/91 אבי מאיר נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 1.1.92)

"הבהרנו, לא אחת, שאין הצדקה לכך שכל קטע או שמץ מידע לגבי נאשם המגיע מסיבה כלשהי לידיעת השופט, יפסול אותו על אתר מהמשך הדין."

דומני שמיישום כל האמור בפסיקה שהובאה, עולה כי במקרה שבפני, לא נוצרה כל "מסה קריטית" או אפילו ראשיתה של מסה שכזו, המקימה חשש ממשי למשוא פנים והמצדיקה את פסילתו של המותב.

התייחסותה של בא כוח המבקש בנוגע להתנהלות שבינה לבין המבקש בנוגע לתיק נשוא כתב האישום שהוגש כנגדו, עשויה להיות רלוונטית לבחינת בקשתו לביטול פסק הדין ונמסרה כתגובה לטענותיו שלו לגבי ההתנהלות האמורה (זאת מבלי להביע דיעה באשר לקבילותה או משקלה של התייחסות האמורה בכל הנוגע לבקשה לביטול פסק הדין).

צירוף צילום מסך של כותרת ידיעה חדשותית, שלא ברורה אמינותה ונדמית כמתארת חלק מהתנהלות מסויימת, ללא שנהיר טיבה של ההתנהלות וסופה, אינה יכולה לעלות לכדי "מסה קריטית". זאת בעיקר לנוכח הפסיקה לפיה אף היחשפות לעבר בהליכים שעברו את מסנת ההליך הפלילי, אין בה בהכרח בכדי להביא לפסלות שופט.

אף היחשפות המותב לטענות ב"כ כנגד המבקש ולתכתובת הכוללת שלוש הודעות ווצ'אפ ומייל שנשלחו מהמבקש לב"כ, אינה מהוות "מסה קריטית". התכתובת שצורפה חלקית וחד צדדית ובכל מקרה נוגעת היא ליחסים שבין המבקש לב"כ גם על רקע אישי כשחזקה על שופט מקצועי שלא יגבש בהסתמך עליה עמדה "נעולה" ביחס למבקש. דין דומה

חל גם על הטענות שהעלתה ב"כ בקשר למבקש.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי שלא להיעתר לבקשה לפסילת המותב מלשבת בדיון.

מובהר למבקש כי בהתאם לסעיף 77א(ג) לחוק בתי המשפט, זכאי הוא לערער על החלטתי זו לבית המשפט העליון ובהתאם לסעיף 147(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, יודיע על כוונתו לערער לבית המשפט ויגיש את ערעורו בתוך חמישה ימים מיום קבלת החלטה זו. במידה ובכוונת המבקש להגיש ערעור, מוצע שיבחן האם וכיצד משפיעים מועדי ישראל על התקופה הנקובה להגשת הערעור.

זכות ערעור כדין

מזכירות - נא להעביר העתק מהחלטה זו לידי המבקש.

ניתנה היום, ה' תשרי תשפ"ד, 20 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.